

מצבות מספרות

מאוצרותיו של הרב אברהם יעקב סלמון שליט"א
רב דקלה שטפנשט

מצבות ועצמות וזמרת הרבנית ע"ה בבית העלמין
וזכרון מאיר ב"ב

רומניה
חכמי

הרה"ג דוד צימרינג

הרה"ג בילא צימרינג

ס"ג
אבינו הרה"ג החסיד
ר' דוד
ב"ר שמשון זצ"ל
צימרינג

מלפנים ר"מ בישיבת קישנב
ירא' מרבים
כל ימיו עמל בעמלה של תורה
ע"מ לעשות
בעמח"ס מצור דבש

גלב"ע ל' סיון תש"ל
ת נ צ ב"ה

ס"ג
האשה הצדיקה
מרת חיה בילא ע"ה
אשת הרה"ג ר' דוד יבל"ח
צימרינג
בת הרה"ג
ר' אפרים זלמן זצ"ל
אבר"ק קמינקא מודולסק
גיו וכנר להרמ"א המהרש"א
והרה"צ רבי ליפא המליניק
והרה"צ רבי שמעון מוורחובקא
מחבריא של הבעש"ט הק"י זצ"ע
נפטרה כ"ט שבט תשכ"א

ציון לזכר בנה
הרב יוסף ואשתו חנה ה"ד
נספכו בשואה ע"י הצורים ימ"ש
ת נ צ ב"ה

הגה"ח רבי דוד צימרינג זצ"ל
מראשי ישיבת 'בית אברהם' שטפנשט ברומניה וישיבת קישנב
נסתלק ל' סיון תש"ל ומנו"כ בבית העלמין זכרון מאיר ב"ב

הנסיעה לא הייתה קלה. הקרנות היו דוחסות בבני אדם שונים, משונים, והוא לא מצא שם שום דמות יהודית שתאריך לו לחברת. בתחנה מסוימת עלתה לירכבת קברא גדולה של קצאפים. על אף שרבי דוד שמע את שפם, הוא נפגש בהם עתה לראשונה. הוא ראה לפניו אנשים גדולים, חזקים, מגשמים, אתלטיים ומגדלי שערוראש והוקן פאות גדולות השתלשלו לתוך מבשר צידי הפנים מרוב הנחת החספסות. ועל ראשם חבשו כובעי פרוה גדולים ועגולים דמויי ספורינג חסיד. קרון הרכבת היה מלא גם בלעדי קברא זו, ובניסחתם לקרון סתמה את כל המעברים ויצרה אויר דחוס כבר ומעופש. לרון מולו היו חלק מאנשי הקבוצה שכורים, וכאשר החלו להקיא על רצפת הקרון נסתמו חלונותיו כל מעינות האויר וסכת חנק ידדה על יושבי הקרון. רבי דוד רק במקומו, הרים מעט את החולון שליד מושבו ותשם אריר צד. לכשרא שהמעט אינו מספיק, הרים

בראשית שנות אברכותיו חווה גם גלוי ומופת בו ניצל ממות לחיים על ידי מורו ורבו הקי האדמו"ר מסטרטוב. וי"ע כשכיוונו עם זאת הוא ניצל מחרב על הגיוס לצבא שריחפה עליו. את המעשה המופלא שלפניו סיפר בנו ר' יצחק צימרינג להרב מאיר גרוזמן, והוא פורסם במסילות' ביטאון חסידי רודין סאריטור. יכ"ס. אנו מביאים כאן את החלקים העיקריים בספור. בקצרה ובחמצית.

עיניים צופיות

כשבתו בקאמינקא הגיע רבי דוד לגיל הגיוס והיה עליו להתייצב בפני הועדה הצבאית. דאגה רבה נפלה עליו ועל משפחתו, ובצר לו החליט לנסוע לרוב הקודש שטפנשטוב ולקבל את ברכתו. הוא יצא מקאמינקא בכרכרה עד קיוב, שם עלה על רכבת הנוסעת עד לאוור שטפנשטוב.

הנאן רבי דוד צימרינג זצ"ל בעל מחבר ספר 'מצור דבש', נולד בעיירה וזמברוביץ בשנת תר"ם. לאביו רבי שמשון זצ"ל שהיה מחסידיו הנאמנים של הרה"ק האדמו"ר רבי דוד משה מטשורטקוב וי"ע. בהגיעו לפיקוד נלקח כחתן לבתו של הנאן רבי אפרים זלמן קישנב זצ"ל, רבה של קאמינקא אשר בפודילסק, שהיה מגדולי החסידים. צאצא לנאור הדורות כמו הרה"א המהרש"א, והנאן רבי חיים מרדכי מרגליות בעל 'השעי תשובה' על השעי, ובעל 'החברות שור' מואלקווא. וכן היה מנהגו כיצאצאים של גדולי הצדיקים הרה"ק רבי פנחס מקורין, הרה"ק רבי ליפא מחאמליניק והרה"ק רבי שמעון ווארוביטשקע תלמידיו המפורסמים של הבעש"ט ומקוריו הרה"ק רבי פנחס מקורין. לאחר נשואיו בקאמינקא הצטרף לחבורת הולמים בבית המדרש המקומי שם ישב על התורה ועל העבודת כשוואו סמוך על שולחן חמץ כמנהג הימים ההם.

באר בשדה - שטפנשט

את החלוק הרמה נוספת והוציא את ראשו החוצה כדי לשאוף מלוא ריאתיו ארוץ טיפ. אך בעוד עומד כך הוא שומע עקב נשכר: "רבי רודו, אריזון" - רבי רודו, הכינוי הוא נרדע לאחור, משך את עצמו פנימה וסובב את ראשו לראות מי הקורא. האם ישנו כאן בקרן יחיד המכיר בשמו ודובר אדיש?

עודו רב בעיניו אחר הדמות העלומה, חש בהלם! הן הוא ניצל עתה ממות כשחלף הוא חור ההתבונן על החלון ראה את האוהרה והכתבה באותיות מאירות עיניים על השמשה ועל המסגרת: "אוהרה, שמאת עמודי

הסליקה העומדים מנודים למסלול אסור להוציא את הראש דרך החלון החוצה, בשל סכנת קטיעה. ראה הוזהרת". אביר, חשב, ניצלו ממות כמות. מי הוא זה שהצילני? מי קרא בקול רם בשמל? הוא חזר לחזר אחר מישור מבין הנוסעים שיחל לענות על שאלותיו, אך לא. אין. לרגע חשב שמאן דהו מבין הקציפים מכיר אותו ואף דובר אדיש, אך לכשינסה להתקרב להבורה אימננה זו נתקל במבסי בוז בקריאתו יד, ואחז מהם אף הרים את מקלו להכותו.

סוף סוף הערב רבי רודו לטשורטקוב. גיבש שבת קודש בערב בחור בין חסידים הרבים שבאו לקבל 'שלום' מהרבי. הסדר בשטורטקוב היה, שהרבי עמד סמוך

למחיצה מעברו האחד, משען את ידו הימנית על הטרוד העליון של שכניו דיו פתוחה, וכל העומדים לפניו נוגעים גינה עקל פתוחה, וכל אותה העת היה רבי עומד שוקע במחשבותיו, כשמבחוץ נראה כי אינו מזהה אותו אף חש כלל באלה העומדים לפניו.

הנה, כשהגיע תורו של רבי רודו, חש לפתע את ידו של הרבי נוגעת על כף ידו, והוא שומע את הרבי אומר לו: "אביר, רבי חלמיד חכם הגד, הגמרא אומרת 'עלמא אל' עמוד אדם במקום סכנה לומר שעשוי לו נס". וא, תוך כדי חיוך קטן, הרבי מידו והוא נסחף הלאה בלחץ העומדים מאחוריו. חיוך ורעד תקפו אותו לנוכח הדברים. כשנוכח לראות כיצד הגיעה ראייתו של רבי הקדוש על פניו הרבה רמזהו רמזהו שבת: סע...הא זה שהצילו...אולם זו הייתה רק ההקדמה.

משהגיע המועד נכנס אל הקודש עם הקיסל והפריץ. הרבי ו"ע הרים אליו את עיניו ושאל: "אך הגללים שליון? ורבי רודו השיב: "ב"ה, בסדר". "כן ישירות?" שאל הרבי. ורבי רודו השיב: "אלי מתגלית במעט", "כן", השיב הגדיק, "הש"ת יעזור לך שתתחרזר מהם". כאן הושיט לו את ידו הקדושה ובידו בכל טוב ובכרך צלחה.

רבי רודו שב לקיים, שם גינש בלב הולל בלשנת הגויים המנונים בראתו כל טעם ואשר את בריאותו התקעה. הוא נשלה חזרה לביתו עם הידיעה כי עליו להמתין עד לפתח הגנים. לא בנקל לתאר את הומים הקשים. מיהר, שעברו עליו מרגע ששב לביתו מלשם הגנים ועד שהקיבו את ההודעה כי עליו לשבת ולתנונע שנות כפני הטרודה הרפואית. באותם ימים נגביר רבי רודו את המחנות החדים, וגויה הגבירה את אפיקת פרקי התחילים ואת תפילותיו, ושאר בני המשפחה סייעו בעניין זה בכל אשר יכולו.

כשהתייצב מחדש בפני הטרודה הרפואית בקישו תבריה לראות את מבנה רגליו, וא, תוך שהוא חש היטב את הלמות לבו, הוא שומע פתאום את אחוז מחביו הטרודה אומר: "רבי רודו מחללתה, וכן אף בניית בצורת איקס. הכיצד עזייל זה בתרגיל סדר?"

רבי רודו שומע את הדברים ורואה את תנועת המהירה של יושב ראש הטרודה, המסבירה את המילה "פסור" על הכנסת הרפואי. רבי רודו לא האמין למראה עיניו, אך הוראה - "אתה יכול לשבת לכת" שנשמעה מפי הידוש ראש, החזירה אותו למציאות...

מרבץ תורה

רבי רודו חזר לביתו והמשיך לשבת על התורה ועל העבודה, כשזוננו אשת חיל שולחת ידה במסחר הוא מכשיר בתלמודו ללא הפרעה. באותה תקופה כאשר ברה מלכות הרשעה ממשלת רוסיה על המסמט חובת לא אבא רבי רודו למשא את הובות מבח חזק "השפעת הובות" והוא שילם לכל המותרים את חזק עמו בקשר העסק את כל התחייבות הובות ועיון העד לקט פשוט וגל. מחוסר ברידה תחזק השכיר עצמן להרביץ תורה ובאותה העת עבר לקיישני ביה

בארץ הקודש

לאחר שכלה ארצה התגורר בבני ברק, בתחילה עסק

המתן רבי רודו צימרינג בצל

היו משוררים בין ידיעותו ומחירתו תשובתם של שני הנאגים שר לא אנסי להם. נאדיות רבי אלוהו שלינגני ידיו המכסיות בעת החלילה השנית על הרביץ משפנשט כאן בארץ כאשר ראה את המסית שלימה ביום התחלוקה מס סכנתו בארזה בכאר בשדה גליל 171 פרישת אז השעיר.

לפרינסטון בקפידות, כאשר החזון איש העיד לו שהורב לא לכבוד תורתו, הוא ציטט את דברי חז"ל "פשוט נבילתא בשוקא ושקיל אגרא ולא תימא כהנא אנא וגבדא רבא אנא וסניא כי מלחא" ותרסם מאמית: פשוט נבילת בשוק וקא שכר, ואל תאמר אני כן ואדם גדול והרבי בזה עבדו, החזון איש השיב לו 'מי אמר שצריך לקיים את הפשט?' אך הוא נשאר בשלו, כשהוא ממשיך על התורה והעבודה שלא על מנת לקבל פרס. וכן המשיך כל חייו, בקשירה עצומה על התורה בקדושה וטהרה מתוך יגיעה בלי סוף, ומכסעו שלא נטה מלימודו לשוה.

מלבד היותו נאה ודוש היה נאה מקיים, והיה מדקדק על עצמו, וכן בענינים שכן אדם לחבירו, וכן בענינים שכן אדם לעצמו.

למקום - בקמה בכמחמרה, והיה מקיים כל דברי חז"ל כפשוטו, וכן במסירות נפש. כל ימיו היה ברוח מן הכבוד והכבוד, והיה נזהר עד קצה האחרון מלהגות מן הבריות, וכן נאשר הגיע אליו מאה"כ, לאחר שהראה תבולת מצרכים ששיר הגוי'נס לרבי'ם, טריב להגות כמנהג, וחילקו לאחרים.

התמדה מופלאה

רבי רודו צל' שוה נר בבני ברק ברחוב בעלו, סמוך לביהמ"ד בעל, היה קובע את לימודו של ביהמ"ד. היה היה נרגל השכנים ולידן לביהמ"ד בשעה 4 בבוקר. חזק קבע היה, "שיריה"ר נפתלי פירא היה מעיד אז ששמו, רבי רודו קשר לעצמו חבל ארוך בכך רגלו, שקבעו השני על החבל היה בחדר שנקב בלח הכניסה לביתו, ובלי עזר לדלת, ר' נפתלי היה מגיע השכם בבוקר, ומורש' כחבל היה מקיצו משנתו כך היה מנהגו לביד דום בימים.

אחרית ימיו

בסביו היה אדם ברא וזקן, ולא סבל מחלה עד שנים ימים, מלבד צליעה ברגלו, שנפגעה לאחר שנוקע מהרפתקת כמסופר עליו, ומדלקת שושנה ברגלו ששקדו עשרת שעות כשהוא בחיו.

הוא אמנם נסלק לעולם שכולו טוב לאחר הרעלת דם שקבעתו ניתח על רגלו, כאשר החליק במקוה עיבר שבת קודש ושב את און יחידים, והשיב נשמתו במהרה עכוב שבת בליל ש"ק, ל' נסיון תשל' שנת א' צחיו.

גדולתו ושבג נשמתו הוכרה לאחר פטירתו, כענין השיר ליהודי מנלה שבוירד וכפי עזרת אלה הברוא קדוש, הדיח'ר נפתלי פירא ידו, וכלה אלקים המתן רבי.

רבי רודו צל' השאיר אחריו כתבים על כל הש"ס, הגד'ל וזוהר הקודש, שיצאו לאור בשמי' כריכים והקיס' בשם "מצודת רבש". מכרי' וזה שהנהגותיו על הש"ס נדפסו בש"ס וצאתו עז וזה.

האחרון אחריו את בניו רבי שמואל אבא אב"ד ביולאר וזקני לרבי אב"ד סקיר' ואיועשט' מאדחת' סכנתו בכאר בשדה גליל 171, ויכונם לברכה.

יש"ס לבניו ד"ר מאיר ויזקאל וי"ב שליט"א על עזרתו לאישי' תולדות רבי'.

רבי רודו צימרינג בצל' בעבוד יסוד

רודו נפטר מהתלמידים וצוותו הושיבו כשהוא עצמו ממור לעלות על הרבנות האחרונה שיצאה לרומניה. ביהמ"ד צל'מיר בביסני' גם בנסיעה זו בברכת ניצול בנס היה חזק בדרך התנכלה אליו מפרעיים רומנים ומכסע כפספס היה בינו לבין המוות כשהוא ניצול ברגע האחרון ממות כמות כשהוא ש"ת. כי הפרעיים האנטישמיים לא רצו ששורקו אותו מן הרבנות לאחר שקדו את ידיו ורגליו והוציאו את זקנו, הטילוהו תוך כדי נסיעה על פס' מסילת הברזל, ובכפס היה בינו לבין המוות. ורגע כמריא לאחר שושיט' עצמו בכח לא לו לאן המסילת עברה רכבת באותו מסילת, וניצלו חיי' לואמי' כ"ס משפנשט עיר הגבול, שם ישמש כ"ר"ם בביהמ"ד "בית אברהם" על שם רבינו הרה"ק רבי אברהם מנחם מתיחיו משפנשט מסידרה של הגאון האחרון ר' יוסף בריאר צל' רבי האחרון של משפנשט, לאחר כי כל התלואות שעד עלי' לה לאריה' והתיישב בבני ברק.

אודות נאונות המבחינה של רבי רודו צימרינג צל' שמענו מפ' הגה"צ רבי טוביה אריה מוסיא' צל', כי הולמים כמנהגו את אהובים להשתעשע ולהשתחב'ל נאונותו של רבי רודו צימרינג לנאונותו המופלגת של רבי אליהו רבי צל' משטורטקוב שגם היה נר בב"ב

